

พระราชญาณวิสุทธิโสภณ (พระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโน)

เทศน์อบรมฆราวาส วันที่ ๒๗ มิ.ย. ๕๑

ช่วยชาติจนถึงความอิมพอ

สมบัติเงินทองข้าวของอะไรนะคือหัวใจโลกทั้งนั้นแหละ หัวใจโลกที่ไหนชุ่มเย็น ที่ไหนชุ่มเย็น เมืองไทยเราเป็นที่หนึ่งเป็นเมืองพุทธศาสนา มีระลีกพุทธโธ อัมโม สังโฆ อยู่แทบทุกคร้วเรือน นี่แหละบ่อแห่งความสงบ ร่มเย็น เป็นน้ำดับไฟ คือ พุทธศาสนา อยู่ในหัวใจของชาวไทยเราทุกครอบครัว เราอยากจะทำทุกครอบครัว เรียกว่า ชาวพุทธ มีพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ยิ่งไงทุกคร้วเรือนก็ยังมีถึง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ตลอดเวลา อันนี้แลเป็นน้ำดับไฟอยู่ในตัวเรา ครอบครัวของเรา ประเทศชาติของเรา จึงเรียกว่าเมืองไทยเป็นเมืองเกาะ เรียกว่าเกาะแห่งความสงบสุขร่มเย็น อยู่ได้ ร่มเงาแห่งพระพุทธศาสนา ให้พากันกรุณาจำเอาไว้ทุกคน

แล้วเราเป็นคนรักชาติ เราทุกคนเป็นชาติไทยอยู่ในป่าในเขา อยู่ในถ้ำในผา เจื่อมผา อยู่ในบ้านในเมืองที่ไหนก็คือชาติไทยทั้งชาติ ทั้งชาติร้อยเปอร์เซ็นต์ ความรัก ชาติเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกันความจำเป็นที่จะช่วยชาติบ้านเมืองนี้ก็ร้อยเปอร์เซ็นต์ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นต่างคนต่างเสียสละร้อยเปอร์เซ็นต์ มี ๕ บาทสละกันไปถึง ๑๐ บาทเลยถ้าหากมาได้เพิ่มอีก มาวันนี้เริ่มแค่นี้เสียก่อน เอาให้ตั้งต้นดอลลาร์ขึ้นดกหนาให้ มีกึ่งก้านใบขึ้นดกหนาชุ่มเย็นดี กว่าที่จะถึงเวลานี้คงได้หลายต้น ผู้นำก็อยู่กับหลวงตาบัว สุดท้ายโฆษกก็เลยเป็นหลวงตาบัวองค์เดียวกัน นั่นมาเรื่อย ๆ ต้นดอลลาร์เห็นใหม่นั้น ครู่เดียวมา ๒ ต้นแล้ว ตั้งไว้ตั้งงาม ๆ ประดับชาติไทยของเรา อันนี้แหละเครื่องประดับ ชาติไทยของเรา แก่นของชาติไทยของเรา คือทองคำดอลลาร์เงินสดนี้แหละ จะกระจาย ไปหมดทั่วประเทศไทย

เงินสดนี้จะออกเร็วกว่า ดอลลาร์และทองคำ เพราะเงินสดพอได้พอสมควรแล้ว จะกระจายไปตามหน่วยต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นและเห็นว่าปลอดภัย เมื่อมอบให้แล้ว จะปลอดภัย จะมอบให้เป็นหน่วย ๆ ไปเริ่มต้นตั้งแต่บัดนี้ต่อไป เงินสดเงินไทยเรานี้จะ ออกกระจายทั่วเมืองไทยเราอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นไปแล้วจะเริ่มออกตามหน่วยต่าง ๆ ที่จำเป็น ๆ ส่วนดอลลาร์กับทองคำจะเข้าคลังหลวง ส่วนเงินสดนี้จะกระจายทั่วเมือง ไทย ให้ได้รับความบรรเทาในเรื่องของความทุกข์ทั้งหลาย เป็นลำดับเลย นี้ได้กะไว้ เรียบร้อยแล้ว ถ้าหากเงินดอลลาร์ เงินไทยเรามีมากเกินไป เงินดอลลาร์เบาอย่างนี้เรา อาจจะมีหมื่นคืนแยกเงินไทยออกมาเปลี่ยนเป็นทองคำเข้าคลังหลวงอีกทีหนึ่ง ถ้าหากว่า มีมากเราก็กระจายทั่วเมืองไทยไปเลย เงินสด หรือถ้ามากเกินไปก็แยกมาเปลี่ยนเป็น ทองคำเข้าคลังหลวง

ที่ไหนบ้างต้นดอลลาร์ ข้างหลังมีต้นดอลลาร์หรือเปล่า มีหรือต้นดอลลาร์ ถ้าข้างหลังไม่มีแสดงว่าไม่มีคนอยู่ข้างหลัง ถ้ามีคนต้องแสดงต้นดอลลาร์ ทองคำ ขึ้นมาเป็นพยานของคน ดอลลาร์มาหรือเปล่าหละ มีแต่คนใช้ไม่ได้

นี่เห็นไหม เนี่ย หลวงปู่เจี๊ยะเห็นไหม ของเล่นเมื่อไหร่ ขาเป่ ๆ เนี่ยดอลลาร์ไม่ได้เป้นะ มันเป่แต่ขา ขาคคนต่างหาก ดอลลาร์ไม่ได้เป้นะ โนน่นเนาะ ดอลลาร์เท่าภูเขาทั้งลูกนะ นี่ก็คือของพี่น้องทั้งหลายนั่นแหละ ทางจังหวัดอุทัยธานีก็อาจารย์เจี๊ยะเป็นหัวหน้าทางภาคต่าง ๆ ทางโน้นก็มีท่านเจ้าคุณอะไรหลายองค์ที่มาเป็นหัวหน้า มาที่นี้หลวงตาบัวเป็นหัวหน้าเพราะฉะนั้นจึงเห็นแต่เราพูดแต่อาจารย์เจี๊ยะเหมือนท่านเหล่านั้นไม่มีเงินมีทองเลย อันนั้นก็เสียไป มีทุกองค์ แต่ยกอาจารย์เจี๊ยะเป็นพระอาวุโสองค์หนึ่งขึ้นถัดหลวงตาบัวลงไป เราจึงยกขึ้นอย่างนั้น อาจารย์เจี๊ยะอย่าหลงคิดนะ ดีใจมากไม่ได้นะ มีคนยอหลงคิดไม่ได้นะ ถ้าไม่มีอะไรก็เริ่มพิธีได้แล้ว

ญาติโยม ท่านอาจารย์ฟักมาครับ

หลวงตา มากี่มาสิ คนเขามากันทั้งแผ่นดิน .. ต่อไปนี้จะเริ่มได้แล้ว บ่ายโมงแล้วนาฬิกา

ญาติโยม ท่านอาจารย์เจี๊ยะ จุนโท ท่านจะกล่าวนำทำวัตรครับ ขอกราบนิมนต์หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท ครับ

หลวงตา เอ้า ฟัง ฟัง ฟัง

หลวงปู่เจี๊ยะ เอ้า นะโม ก่อนนะ พร้อมใจ ตั้งใจว่านะโม ประเดี๋ยวจึงขอขมา (พร้อมกันกับญาติโยม) นะโม ตัสสะ ภควโต (๓จบ) มหาเถระ ปะมาเทนะ , ทวารัตตะเยนะ กะตัง ขมตุ โน ภันเต (๓ จบ)

หลวงตา นี่เรียกว่าลงใจแล้ว วางตรงนั้น ลงใจแล้ว เอ้าที่นี้จะรับขมา อะหัง ...

ญาติโยม ขมามะ ภันเต

หลวงตา อายุ วัฒน โสขัง พลัง

ญาติโยม สาธุ ..

ขอรับโอวาทจะให้โอวาททั้งฆราวาสทั้งพระทั้งเณรที่มารวมกัน ส่วนมากเหล่านี้เป็นลูกศิษย์สายหลวงปู่มั่นทั้งนั้น กระจายกันอยู่ในภาคต่าง ๆ เวลานี้มารวมน้ำใจแสดงน้ำใจ วันเสียดสละ แล้วรวมตัวกันมาสถานที่นี้ แล้วก็นำบริษัท บริวาร ประชาชน ญาติโยม บรรดาผู้เป็นลูกศิษย์ทั้งหลาย มารวมกันเป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ในคราวนี้ แต่พระส่วนมากที่มานี้เป็นสายหลวงปู่มั่น อยู่ตามภาคต่าง ๆ ทั่วไปนะ ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นนี้มีมากนะไม่ใช่มีน้อย ๆ กระจายตามภาคต่าง ๆ มีทั่วไปหมด หลวงปู่มั่นจึงเป็นอาจารย์ที่

เรียกสมัยปัจจุบันนี้เรียกว่าอาจารย์เอก ถ้าในครั้งพุทธกาลเรียกท่านอาจารย์มั่นว่า
อรหันต์องค์หนึ่งนั่นแหละ เหมือนกับครั้งพุทธกาลไม่ผิดกัน

สมกับคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้ว่า “สวากขาโต ภคฺวตา ธัมโม”
พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว คือตรัสไว้เพื่อมรรค เพื่อผล ตามที่พระ
องค์ได้ทรงปฏิบัติและรู้เห็นมรรคผลนิพพานมาฉันทิใด ก็ทรงแนะนำสั่งสอนพุทธบริษัท
โดยลำดับมาฉันทิใด เมื่อมีผู้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าอยู่ มรรคผลนิพพาน
ก็คงเส้นคงวาหนาแน่นอยู่จากผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ที่จะพึงได้รับผลโดยทั่วกันมา
ตลอดเวลาเรียกว่า “อกาลโก” ธรรมไม่มีกาลและสถานที่ เวล่ำเวลา มีผลอยู่ตลอดเวลา
เช่นเดียวกับกิเลส บาปกรรมทั้งหลาย สร้างเมื่อไรก็เป็นบาปเป็นกรรมเป็นกิเลสทั้งนั้น
ไม่ว่ายี่สิบว่าเดินว่านอนว่านั่งสร้าง สร้างที่ไหนให้เป็นบาปเป็นด้วยกัน สร้างบุญสร้างกุศล
ก็เป็นเช่นเดียวกัน

นี่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนสัตว์โลกมาเป็นเวลาช้านาน ประมาณ ๒๕๐๐ กว่าปี
แล้ว นี่เป็นกาล เป็นเวลาต่างหาก ธรรมของพระพุทธเจ้าคือ “อกาลโก” ไม่มีกาลมีเวลา
ขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ จะเป็นผู้ทรงมรรคทรงผล ตั้งแต่ชั้น
กัลยาณปุถุชน ทั่วไป ถึงชั้นพระอริยบุคคลชั้น สกิทาคามี ชั้นโสดา สกิทาคา ชั้น
อนาคามี จนกระทั่งถึงพระอรหันต์ ไม่นอกเหนือจากพระโอวาทของพระพุทธเจ้าที่ทรง
ตรัสไว้ชอบแล้วนี้เลย ผู้ปฏิบัติทั้งหลาย จงเป็นผู้สนใจในการปฏิบัติธรรมคำสั่งสอนของ
พระพุทธเจ้า ถ้าใครอยากจะทรงมรรคผล มรรคผลนิพพานพร้อมอยู่เสมอไม่บกพร่อง
มันบกพร่องที่การประพฤติดัวของคนเรา ที่เป็นชาวพุทธ นี้ไม่ว่าพระว่าเณร บกพร่องก็
บกพร่องที่นี้ ใครสมบูรณ์พูนผลในการปฏิบัติแล้วก็จะเป็นผู้ทรงมรรคผลนิพพานเช่น
เดียวกันกับพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่นั้นแล ธรรมเป็นของคงเส้นคงวาหนาแน่น
ไม่เคยหลอกลวงตมตุนใคร ๆ ทั้งนั้น

วันนี้พวกเราชาวเราทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธ แล้วก็ย่นลงมา ทั้งฆราวาสทั้งพระก็
เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น ซึ่งเป็นพระองค์สำคัญองค์หนึ่งในสมัยปัจจุบัน กระจายลูกศิษย์
ลูกหาไปทั่วโลกดินแดน นั้นแหละประเทศไทย ไปทั่วทุกภาค แล้วบรรดาลูกศิษย์ของ
หลวงปู่มั่นนี้ เป็นพระสำคัญ ๆ ทั้งนั้น ท่านอาจารย์หลวงปู่มั่นนี้เรียกว่า ผลิตลูกศิษย์
ลูกหาให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์วิเศษขึ้นหลายองค์ ๆ เราทราบได้อย่างไรว่าเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์
วิเศษ นั่นก็คือว่าทราบได้จากอัฐิของท่านที่เป็นลูกศิษย์ท่านอาจารย์มั่นนี้ ท่านมรณภาพ
หรือนิพพานอยู่ในสถานที่ใด อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ ๆ ลูกศิษย์ของท่านพระ
อาจารย์มั่น มีจำนวนมากทีเดียวที่ล่วงลับไปแล้ว ถ้าภาษาทางครั้งพุทธกาลเรียกว่า
นิพพาน เมื่อท่านนิพพานไปแล้วอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ ๆ อยู่ทุกแห่งทุกหน

เวลานี้มีอยู่มากนะลูกศิษย์ของหลวงปู่มัน ที่มรณภาพไปแล้วอิฐกลายเป็น พระธาตุนี้มีมาก หลวงปู่มันจึงเป็นอาจารย์อันสำคัญที่ผลิตบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย ให้เป็นพระองค์สำคัญ แล้วนำประชาชนทั่วทุกภาคไปเดิน เดินมากที่สุด ท่านเดินมากในการผลิตลูกศิษย์ลูกหาที่เป็นพระให้เป็นพระวิเศษอัศจรรย์ขึ้นมาเช่นเดียวกับ ครั้งพระพุทธเจ้าของเรา นี่แล้ววันนี้ได้พร้อมหน้าพร้อมตากันมาทุกภาค บรรดาลูกศิษย์ลูกหาของหลวงปู่มัน ฝ่ายคณาจารย์ต่าง ๆ ที่รวมมานี้ ส่วนมากมีแต่ลูกศิษย์หลวงปู่มัน นอกจากนั้นก็มิประปรายกันไป แล้วต่างองค์ต่างมีความเชื่อเลื่อมใส แล้วรวมกัน มาด้วยความเมตตาช่วยชาติของเรานี้ ประชาชนทั้งหลาย ตลอดพระเถร จึงมีจำนวนมากเป็นประวัติการณ์อันหนึ่งก็ว่าได้

ขอให้พี่น้องทั้งหลายมีความปลื้มอกปลื้มใจในงานคราวนี้ งานคราวนี้เป็นงาน ยกชาติบ้านเมืองของเราขึ้นจากความลุ่มจม สู่ความแน่นหนามั่นคง หลักใหญ่ก็คือว่า เราเป็นคนไทยด้วยกันทุกคนทุกภาคทุกแห่งทุกหน ไม่ว่าจะอยู่ในป่าในเขาในถ้ำเงี้ยวผา อยู่ในบ้านในเมืองเป็นคนไทยทั้งนั้นเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วยกัน ความรักชาติก็รักชาติ ร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน การเสียสละด้วยความสามัคคีของเราทำให้ต่างคนต่างร้อย เปอร์เซ็นต์ เพื่อชาติของเรา เมื่อชาติของเราอยู่ได้เราทั้งหลายถึงจะจน จะมีจะจนบ้าง เราอยู่ได้ทั้งนั้น เรามีร่มโพธิ์ร่มไทรอันใหญ่หลวงเพราะชาติของเราเป็นปึกแผ่นมั่นคงไว้ ครอบพวกเราอยู่ ไม่ได้เป็นคนอนาถา เมื่อเป็นเช่นนั้น ชาติไทยของเราเวลานี้กำลังเอนเอียงไปทางฝ่ายไม่ดี จึงต้องพากันช่วยกันสนับสนุน

ใครจะอยู่ในสถานที่ใดก็ตาม เอ้า ช่วยกันมาได้ แล้วการช่วยไม่ใช่ช่วยเสร็จเพียง ครั้งหนึ่งครั้งเดียว ยังช่วยไปหลายครั้งหลายหน เช่นเดียวกับเรารับประทาน ตั้งแต่เริ่มรับประทานด้วยความหิวโหย รับประทานไปเรื่อย ๆ จนถึงความอิมพอ อิมพอแล้วเมื่อไรก็หยุดจากการรับประทาน นี่ก็เมืองไทยของเรากำลังหิวโหย ด้วยสมบัติ เงินทองข้าวของ ที่จะไปค้าจุนขาดแคลนมากจึงต้องอาศัยพี่น้องทั้งหลายนำสมบัติเงินทองอันเป็น เหมือนกับอาหาร เข้าไปสู่คลังหลวงของเราให้มีความสมบูรณ์พูนผลขึ้นมา ชาติไทยของเรา ก็จะมีความสงบร่มเย็นปึกแผ่นมั่นคง นี่เป็นหลักใหญ่ที่พวกเราได้มาร่วมกันคราวนี้ นี่เป็นคราวหนึ่งนะ ไม่ใช่คราวแล้วนะ นี่เป็นคราวหนึ่ง ต่อไปเป็นคราวที่ ๒ ที่ ๓ เหมือนกับเรารับประทาน หนึ่งช้อน สองช้อน สามช้อน จนกระทั่งอิมแล้วก็ให้ช่วยกันไป เป็นระยะ ๆ อย่างนี้

ตอนนี้หลวงตาบ๊วกก็เรียกว่าเป็นผู้นำพี่น้องก็ทรงทราบว่าหลวงตาบ๊วกเป็นผู้นำ ปีนี้ เราเปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทรงทราบ ตั้งแต่ก่อนเราไม่เคยเปิด การแนะนำสั่งสอน โลกเราแนะนำเต็มเม็ดเต็มหน่วย หมดใส่หมดพุง ไม่ให้เหลืออยู่ภายในใจเลย แต่เรา

ไม่เคยประกาศตนว่า ด้รู้อย่างนั้น ด้รู้อย่างนี้ ปีนี้ได้เปิดไปแล้ว เพราะเพื่อเป็นผู้นำให้พี่น้องทั้งหลาย ด้อ่านปุมหลังหลวงตาบ๊วว่าเป็นอย่างไร อยู่ ๆ เอาหัวชนฝาออกมาเป็นผู้นำอย่างนั้นหรือ หรือเป็นเพราะเหตุผลกลไกอะไร จึงต้องได้เปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าการที่จะเป็นผู้นำนี้ เราไม่ได้คิดได้คาดเลยว่าจะเป็ผู้นำประเภทนี้ ไม่เคยมีในความอ่านของเรา เราก้ปฏิบัติศีลธรรมเต็มความสามารถของเรา เสาะแสวงหาธรรมเข้าสู่ใจเสียจนกระทั่งใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่มีอะไรสงสัยแล้ว

เรื่องมรรคผลนิพพานเราก้ไม่สงสัย ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้อย่างไรเราก้ไม่สงสัย และจะพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยว่า พระพุทธเจ้าตรัสรู้อย่างนี้หรือ พระธรรมเป็นอย่างนี้เชียวหรือ พระสงฆ์ตรัสรูธรรม ตรัสรู้อย่างนี้เชียวหรือ ถ้าพระสงฆ์สาวกอรหันต์ท่านฆ่ากิเลสท่านฆ่าอย่างนี้หรือ ฆ่าอย่างที่เราฆ่าเวลานี้หรือ พูดอย่างไรก็ว่าอย่างนั้น ไม่สงสัยที่พระพุทธเจ้าที่ก้หมิ่นก้แสนก้ล้าน ๆ พระองค์ก้ไม่สงสัย เพราะเป็นอันเดียวกันแล้ว

เหมือนกับแม่น้ำมหาสมุทรที่มีคลองต่าง ๆ ไหลเข้าสู่มหาสมุทร คลองนั้นคลองนี้อย่างที่เราเคยเห็นทั่วไป ทั่วประเทศไทยนี้แหละ แม่น้ำลำคลองไหลมาจากทั่วทิศ ทางทุกทิศ ทุกทางนั้นแหละ เช่นอย่างแม่น้ำเจ้าพระยาแม่น้ำบางปะกงแล้วไหลไปไหน ไหลลงไปสู่ทะเลหลวง พอถึงทะเลหลวงเรียบริ่อยแล้ว น้ำเหล่านั้นแยกกันไม่ออก เป็นน้ำมหาสมุทรทะเลหลวงอันเดียวกันหมด นี้ก้ฉันใจ เหมือนกัน ผู้บำเพ็ญศีลธรรมเท่ากับผู้เดินทางมาตามแม่น้ำสายต่าง ๆ ด้วยทาน ด้วยศีล ด้วยภาวนา พุทโธ ธัมโม สังโฆ จนกระทั่งถึงผู้ปฏิบัติเพื่อให้สิ้นกิเลสโดยถ่ายเดียว แล้วก้าวเข้ามา ๆ ไหลเข้ามา ๆ ก้าวเข้ามาสู่มหาวิมุตติ มหานิพพาน ได้แก่ ความตรัสรูธรรมอันเป็นธรรมแห่งเดียว เกี่ยวกับน้ำมหาสมุทรทะเลหลวง เมื่อได้เข้าถึงธรรมแห่งเดียวกันแล้ว เรียกว่ามหาวิมุตติ มหานิพพาน

พระพุทธเจ้าทุกพระองค์เมื่อไหลเข้าสู่มหาวิมุตติ มหานิพพานแล้วเป็นอันเดียวกัน พระอรหันต์ก้พระองค์ก้ตามก้หมิ่นก้แสนก้ล้าน ๆ พระองค์เมื่อไหลเข้าสู่ความบริสุทธิ์ อันเดียวกันแล้วไม่มีคำว่าสายต่าง ๆ แม่น้ำสายต่าง ๆ บุคคลนั้นบุคคลนี้ไม่มีแต่ถึงค่าความบริสุทธิ์ พุทโธ เดียวกัน เรียกว่าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ที่เป็นแห่งสายทาง ที่ชาวพุทธเราเดินเข้ามานั้นได้เข้าไปสู่จุดเดียวกันแล้ว ได้แก่มหาวิมุตติ มหานิพพาน เป็นธรรมแห่งเดียวใจกับธรรมเป็นอันเดียว ธรรมกับใจเป็นอันเดียวนั้นแล คือเป็นที่รวมแห่งน้ำมหาสมุทร คือผู้ที่บรรลุธรรมจนถึงที่สุดจุดหมายปลายทางเรียบริ่อยแล้ว ไหลจิตจากจิตถึงจุดคือมหาวิมุตติมหานิพพาน แล้วเป็นมหาสมุทรทะเลหลวงอันเดียวกัน

นี่แลธรรมของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ที่ครอบโลกอยู่เวลานี้ เราทั้งหลายได้ระลึกถึงพุทโธ ธัมโม สังโฆ อยู่เวลานี้ คือระลึกถึงอันนี้แหละอันใหญ่ มหาวิมุตติมหา นิพพาน นี่แลครอบโลกธาตุ ใหญ่กว่าท้องฟ้ามหาสมุทรเป็นไหน ๆ มหาสมุทรทะเลหลวงเราก็กว้างแสนกว้าง แต่สู่มหาวิมุตติมหา นิพพานไม่ได้ นี่ พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาที่พระองค์ ตรัสรู้มาที่พระองค์แล้วเป็นมหาวิมุตติมหา นิพพานใหญ่โตขนาดไหน แล้วครอบโลกธาตุ นี่แหละอำนาจแห่งธรรมเหล่านี้แหละมาปกครองเราชาวพุทธทั้งหลาย ที่ระลึกถึง พุทโธ ธัมโม สังโฆ มีผลอย่างนี้เอง ออกมาจากมหาวิมุตติมหา นิพพาน นี่แลนี้เป็นหลักเหมือนกับแม่น้ำมหาสมุทร ใครจะตัดจะตวงเอาไปไหน ได้ทั้งนั้น ไม่อดไม่อยากขาดแคลน มหาวิมุตติมหา นิพพานผู้ที่เสาะแสวงหาบุญหากุศล จะเสาะแสวงหาได้มากน้อยเพียงใด ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ขาดดูลสูญเปล่า ไม่คว้าน้ำเหลวเป็นความจริง ศาสนามีตนมีตัวมีเนื้อ มีหนัง

คำว่ามหาวิมุตติมหา นิพพาน นั่นก็คือเนื้อหนังของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ที่ตรัสรู้แล้ว เข้าเป็นมหาวิมุตติมหา นิพพานอันเดียวกันนี้แล เป็นธรรมครอบโลกธาตุ เรียกว่ามหาเมตตา คือธรรมมหาวิมุตติมหา นิพพานนี้แล ที่เราทั้งหลายก็ได้เป็นลูกศิษย์ตถาคตทุก ๆ พระองค์ ได้ร่วมมือร่วมใจมาบริจาคทานเพื่อชาติของตน จึงเรียกว่าเป็นการบริจาคอันใหญ่หลวงที่สุดเลยคราวนี้ การทำบุญทำกุศลทั้งหลายเราก็เคยทำ แต่ไม่ได้เรียกว่ามหากุศลเหมือนคราวนี้ คราวนี้เราทำเพื่อประเทศไทยทั้งชาติ เป็นชาติที่ใหญ่หลวงมาก พลเมืองมี ๖๑ ล้านกว่าคน จำนวนมากขนาดไหน เราทำเพื่ออุทิศแก่คนจำนวน ๖๑ ล้านกว่าคนนี่ จึงเรียกว่ามหากุศล เราสร้างเพื่อประเทศไทยของเรา ต่างคนต่างยก ต่างคนต่างเทิดต่างทูน เมืองไทยของเราก็จะมีความแน่นหนามั่นคง พื้นฟูได้ดีขึ้นโดยลำดับแล้วละ ต่างคนต่างเป็น แล้วเกิดความผาสุกขึ้นแก่พวกเรา

ในวันนี้ขออนุโมทนากับพี่น้องทั้งหลาย ที่ได้มาช่วยกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มกำลังความสามารถ ดังที่หลวงตาได้พูดแล้ว การเป็นผู้นำเราก็พูดแล้วว่าเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ ก่อนจะมาเป็นผู้นำนี้ ได้สละตัวสละใจ สละเลือดเนื้อปฏิบัติต่อธรรมเสาะแสวงหาธรรมเข้าสู่ใจ จนกระทั่งใจเป็นธรรม ธรรมเป็นใจ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว เรียกว่าเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่มีอะไรหิวโหยแล้ว เราเพียงพอทุกอย่างแล้วเสียสละทุกอย่าง เพื่อเป็นความเมตตาแก่พี่น้องทั้งหลาย จึงได้หันหน้าเข้ามาถึงโลกนี้ เห็นว่าบกพร่องมากเลยได้ช่วยเหลือโดยไม่คาดคิด ดังที่ได้มาช่วยเหลือในเวลานี้ เราช่วยเหลือเต็มกำลังความสามารถของเรา ด้วยความอิมพของเรทุกอย่างแล้ว มันหิวโหยอะไรอีก ไม่มีอะไรบกพร่องมีแต่ความเมตตาสงสาร ขอให้ทุกท่านจงเห็นใจและตั้ง

หน้าตั้งตาเดินตามรอยพระบาทของพระพุทธเจ้า ที่มีหลวงตาบัวเป็นผู้นำบ้านเมืองของเราก็จะสงบร่มเย็นเป็นสง่าราศีแก่ชาติของเราเป็นลำดับ แล้ววันนี้ยังมีอะไรอีกที่จะพูดพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังก็เห็นสมควรแก่เวลา

เนี่ยหากว่าผู้ใดมีข้องใจจะถามปัญหาธรรมะก็ถามเข้ามาเลย เป็นโอกาสดีงามอยู่ที่พี่น้องทั้งหลายจะเข้าใจในแง่ธรรมต่าง ๆ จากปัญหาธรรมที่เราจะโต้ตอบท่านแล้วเราก็ขอยุติเพียงเท่านี้เป็นระยะไป (ให้พร) เท่านั้นแหละ แล้วมีอะไรอีกมั๊ยเนี่ย

เอาแหละหลวงตาจะไปเหนื่อยมากแล้วไฟแดงเริ่มขึ้นแล้ว หลวงตาจะไปไม่ไปไม่สำคัญ การบริจาคนั้นบุญของตัวเอง